

GEDAGVAARD IN KORT GEDING:

1. De Bisschoppenconferentie van het Rooms Katholieke Kerkgenootschap in Nederland, rechtspersoon in de zin van art. 2:2 BW, hierna te noemen "gedaagde sub1", statutair gevestigd te
2. De Konferentie Nederlandse Religieuzen, rechtspersoon in de zin van art. 2:2 BW, hierna te noemen "gedaagde sub 2", statutair gevestigd te
gezamenlijk hierna tevens te noemen "gedaagde c.s.".

Gedaagde c.s. kiezen te dezer zake uitdrukkelijk woonplaats te Den Haag ten kantore van hun advocaat mr. E.J. Daalder en mr. M.L. Batting, kantoor houdende aan de ~~Bezuidehoutseweg 57 (2504 AG)~~; aldaar mijn exploit doende en voor iedere gedaagde een afschrift gelaten aan:

aldaar werkzaam

OM:

Op donderdag achttien september tweeduizend en veertien, 's morgens om 10.30 uur in persoon dan wel vertegenwoordigd door een advocaat te verschijnen op de terechtzitting van de Voorzieningenrechter van de rechtbank Midden Nederland te Utrecht, rechtsprekend in Kort Geding, welke zitting wordt gehouden in het Gerechtsgebouw aan het Vrouwe Jusitiaplein 1.

MET DE UITDRUKKELIJKE AANZEGGING DAT:

- a. indien gedaagden niet op de voorgeschreven wijze in het geding verschijnen, en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten zijn in acht genomen, de rechter verstek tegen die gedaagden zal verlenen en de hierna omschreven vordering zal toewijzen, tenzij deze hem onrechtmatig of ongegrond voorkomt;
- b. indien ten minste één van de gedaagden op de voorgeschreven wijze in het geding verschijnt, één vonnis zal worden gewezen tussen partijen, dat als een vonnis op tegenspraak wordt beschouwd;
- c. bij verschijning in het geding van ieder van de gedaagden een griffierecht zal worden geheven, te voldoen binnen vier weken te rekenen vanaf het tijdstip van verschijning;
- d. de hoogte van de griffierechten is vermeld in de meest recente bijlage behorend bij de Wet griffierechten burgerlijke zaken, die onder meer is te vinden op de website: www.kbvq.nl/griffierechtentabel
- e. van een persoon die onvermogen is, een bij of krachtens de wet vastgesteld griffierecht voor onvermogenen wordt geheven, indien hij op het tijdstip waarop het griffierecht wordt geheven heeft overgelegd:

1. een afschrift van het besluit tot toevoeging, bedoeld in artikel 29 van de Wet op de rechtsbijstand, of indien dit niet mogelijk is ten gevolge van omstandigheden die redelijkerwijs niet aan hem zijn toe te rekenen, een afschrift van de aanvraag, bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Wet op de rechtsbijstand, dan wel:

2. een verklaring van het bestuur van de raad voor rechtsbijstand, bedoeld in artikel 7, derde lid, onderdeel e, van de Wet op de rechtsbijstand waaruit blijkt dat zijn inkomen niet meer bedraagt dan de inkomens bedoeld in de algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 35, tweede lid, van die wet;

f. van gedaagden die bij dezelfde advocaat verschijnen en gelijklopende conclusies nemen, op basis van artikel 15 van de Wet griffierechten burgerlijke zaken slechts eenmaal een gezamenlijk griffierecht wordt geheven;

TENEINDE

op die dag namens verzoeksters als eiseres c.s. te horen eis doen op de volgende gronden.

Eiseres c.s. stelt zich op het standpunt dat de klachtencommissie die in 2011 geopend werd voor meldingen van seksueel misbruik binnen de Rooms Katholieke Kerk ten onrechte op initiatief van gedaagde c.s. op 1 juli 2014 is gesloten en vordert onder meer dat deze sluiting ongedaan wordt gemaakt.

1. Feitelijk verloop

1. In februari 2010 werd na de bekendmakingen over het seksueel misbruik in de Rooms Katholieke Kerk (hierna: RKK) duidelijk dat ook in Nederland seksueel misbruik van minderjarigen op grote schaal had plaatsgevonden.
2. Vervolgens gaf de RKK bij monde van onder meer gedaagden in diverse media aan dat zij slachtoffers van seksueel misbruik tegemoet willen komen. Deze tegemoetkoming zou bestaan uit erkenning, steun en een schadevergoeding (de Tegemoetkoming). De RKK heeft bij haar optredens in de media geen beperking in tijd aan de Tegemoetkoming gesteld. Wat het VPKK betreft is van deze mooie theoretische toezeggingen met de sluiting van de Klachtencommissie in de praktijk voor een groot deel van de vrouwelijke slachtoffers bijzonder weinig terecht gekomen.
3. Hoewel de Bisschoppenconferentie (hierna: de BC) en de Konferentie Nederlandse Religieuzen (hierna: de KNR) de Tegemoetkoming hebben toegezegd, wordt op 16 december 2013 door de voorzitters van de BC en KNR het besluit, overigens weinig luidruchtig door een persbericht op de eigen website, bekendgemaakt dat de periode waarbinnen de klachtmelding kan worden gedaan en – vervolgens – het klaagschrift kan worden ingediend, wordt beëindigd. Tot 1 juli 2014 kunnen klachtmeldingen worden gedaan bij het Meldpunt. Thans is de termijn dus gesloten. Slachtoffers die nog vóór 1 juli jl. een klachtmelding hebben gedaan bij het Meldpunt, kunnen tot 1 oktober 2014 hun klaagschrift bij de Klachtencommissie indienen. Klachtmeldingen na 1 juli jl. neemt het Meldpunt niet meer in behandeling.
4. De vindbare – statutaire – gegevens over de BC en KNR worden als **productie 1** en **productie 2** overgelegd. Indien de ontvankelijkheid wordt betwist op grond van artikel 2:2 BW dan wordt een beroep gedaan op artikel 843a Rv, met dien verstande dat de BC en KNR zelf de gegevens in het geding brengen die dit standpunt onderbouwen nu zij in het bezit zijn van die gegevens.

1.1 Commissie Deetman

5. De RKK heeft een eigen onderzoekscommissie onder leiding van de heer Wim Deetman ingesteld.

Tweeduizend slachtoffers en/of getuigen meldden zich bij deze commissie. In februari 2011 werden de daders door de commissie verzocht om zich te melden bij de commissie.

6. In december 2011 verscheen het eindrapport van de commissie Deetman¹, waaruit bleek dat de commissie 1795 meldingen van seksueel misbruik had ontvangen. De commissie Deetman stelde vast dat enige tienduizenden kinderen in de periode tussen 1945 en 1985 seksueel zijn misbruikt². Het bij de commissie Deetman gemelde misbruik betrof vooral misbruik in jongensinternaten. Dit kwam het meest voor in 1950, 1960 en het begin van 1970.
7. Uit het bevolkingsonderzoek (de 'survey') bleek dat er ook in meisjesinternaten, parochies en tehuizen misbruik had plaatsgevonden maar dat daar relatief minder melding van is gedaan. De onderzoekers schrijven dat toe aan de aandacht in de media die voornamelijk naar jongens in internaten is uitgegaan. De wijze waarop de verantwoordelijke bestuurders zijn omgegaan met het misbruik kent volgens Deetman tekortkomingen.³

1.2 De Klachtencommissie

8. De BC en de KNR richtten per 1 november 2011 een hernieuwde klachtencommissie op (**productie 3**). Deze vervangt de tot dan toe bestaande regeling (zie artikel 26 van productie 3). Door het melden van het seksueel misbruik en het daarna indienen van een klaagschrift kan een slachtoffer erkenning en een schadevergoeding ontvangen.
9. De BC en KNR hebben de leden benoemd voor de klachtencommissie. Dit wordt geregeld in de statuten van de Stichting Beheer & Toezicht (**productie 4**). Daarin is eveneens de overige regelgeving uitgewerkt. Blijkens de Statuten zijn de leden van de klachtencommissie voor een periode van 4 jaren benoemd. De klachtencommissie is in 2011 opgericht en is sindsdien wel uitgebreid, maar er heeft geen herbenoeming plaatsgevonden.

1.3 Onderbelichte situatie meisjes

10. Vanaf het moment dat er bekend gemaakt werd dat er ook in Nederland sprake was van een misbruik schandaal binnen de kerk werd er in de media en de volksmond veelvuldig en uitdrukkelijk gesproken over misbruik van jongens.
11. Op 31 januari 2012 maakte de Tweede Kamer tijdens het debat kenbaar vervolgonderzoek te verlangen naar de positie van meisjes en jonge vrouwen inzake seksueel misbruik en naar excessief geweld binnen de RKK (**productie 5**).
12. Als gevolg van de onderbelichte situaties van meisjes werd besloten onder voorzitterschap van het VPKK op te richten teneinde de belangen van vrouwen te behartigen (**productie 6 statuten VPKK**).

2. Eiseressen

2.1 Het VPKK

13. Het VPKK heeft zich ingezet voor deze groep slachtoffers, echter het VPKK heeft tot in maart 2014 nimmer deel mogen nemen aan het voorzittersoverleg tussen de BC, KNR en andere belangenorganisaties voor slachtoffers van seksueel misbruik zoals KLOKK⁴ en Mea Culpa. Ondanks herhaaldelijk verzoek tijdens het VPKK, werd zij niet toegestaan om deel te nemen aan het overleg. Slechts eenmaal stond de BC toe dat de voorzitter van het VPKK, , op 17 maart 2014 een vergadering mocht bijwonen.

¹ <http://www.onderzoekrkk.nl/eerste-onderzoek/eindrapport.html>

² Zie o.a. samenvatting eindrapport pag. 10 (**productie 10**)

³ Zie o.a. samenvatting eindrapport Deetman pag. 19 & 20 (**productie 10**)

⁴ Inmiddels heeft ook Klokk uitgesproken tegen de sluiting van de termijn te zijn (zie **productie 15**)

14. Die vergadering is de enige vergadering geweest waaraan het VPKK deel heeft kunnen nemen. Het toestaan van de deelname van het VPKK bleek een wassen neus. Aan de door het VPKK naar voren gebrachte punten, waaronder het bezwaar tegen het sluiten van de termijn, is geen gevolg gegeven.
15. Op 11 maart 2013 werd het vervolgonderzoek door de Commissie Deetman afgerond en werd het onderzoeksresultaat gepubliceerd.⁵ Hierdoor kwam er aandacht voor de vrouwelijke slachtoffers en daarna is het aantal vrouwelijke slachtoffers dat zich heeft gemeld bij het meldpunt gestegen. De facto is de termijn voor vrouwen om zich te kunnen melden bij het meldpunt van de klachtencommissie dan ook korter geweest dan voor mannen, voor wie de mogelijkheid tot melding van meet af aan duidelijk was.
16. Als gevolg van het verlangen van de Tweede Kamer om in het onderzoek ook de positie van vrouwen te includeren heeft de Commissie Deetman op het laatste moment alsnog vrouwen opgeroepen. De publieke oproep aan vrouwen om zich te melden bij de commissie vond plaats op 22 mei 2012, terwijl het onderzoek al werd afgerond op 1 juli 2012. Weigerteld hebben vrouwen dus slechts 40 dagen de tijd gehad om zich te melden.⁶ Bovendien hebben de onderzoekers weinig ruchtbaarheid gegeven aan het onderzoek in een periode waarin het nota bene vakantietijd was. Door het gebrek aan tijd en bekendheid omtrent de mogelijkheid om te melden hebben vrouwen niet de kans gehad zich te melden. Hierdoor bleef de positie van vrouwen in het misbruikschandaal nog altijd zwaar onderbelicht.
17. Gebleken is dat een groot aantal vrouwelijke slachtoffers nog druk bezig is te overwegen of zij de stap naar de klachtencommissie via het meldpunt zullen maken. Door sluiting hiervan wordt deze mogelijkheid ze ontnomen.
18. De voorzitter verwoordde de gevolgen hiervan bij BNR nieuwsradio als volgt:
- "Er is heel veel degelijk werk verzet in het eerste rapport en er is een start gemaakt met het vrouwenrapport. Maar het onderzoek over vrouwen is nu pas bekend bij de vrouwen in het land. Maar weinig vrouwen zijn hiervan op de hoogte geweest. Wij hebben met 70 vrouwen gesproken. Voordat vrouwen op papier een melding kunnen doen, hebben ze een goed en veilig contact nodig, waarin ze weten 'hier wordt begrepen wat ik zeg'. Die stap is in dit onderzoek niet gezet."*
19. Ook Deetman gaf commentaar aan BNR: "Verslaggever sprak commissievoorzitter Deetman, die concludeert dat het misbruik dat meisjes werd aangedaan vaak nog veel heftiger was dan het misbruik waaronder jongens hadden te lijden. "Er zijn meer meisjes onderworpen aan de ernstige vorm van misbruik, penetratie." Relatief gezien kwam de ernstigste vorm van misbruik vaker onder meisjes voor, vat Deetman samen. "Dat is nu wederom bevestigd."⁸
20. heeft in september 2013 haar commentaar gepubliceerd op het vervolgonderzoek en het rapport van de Commissie-Deetman. Deze publicatie wordt als **productie 7** overgelegd.
21. Het VPKK behartigt de belangen van alle vrouwen die nog niet in staat zijn om hun stem te laten horen. In veel gevallen hebben deze vrouwen zelfs thuis nog niet verteld wat hen is aangedaan.
- 2.2. *Eiseres sub 2 t/m 6*
22. Eiseres sub 2, 3, 4, 5 en 6 zijn vrouwen die gedupeerd zijn door het sluiten van de termijn. Er zijn bij het VPKK een groter aantal gedupeerden bekend, maar voor veel van deze vrouwen geldt dat het moeilijk voor ze is om deze kwestie in de openbaarheid te brengen.

⁵ http://www.onderzoekrk.nl/fileadmin/commissiedeetman/data/downloads/Tweede_onderzoek/Wim_Deetman-Misbruik_meisjes_in_rk-kerk-def.pdf (de aanbevelingen en bevindingen, p. 234-244, worden als productie 11 overgelegd)

⁶ Zie productie 12

⁷ Zie productie 13

⁸ Zie productie 13

3. Juridische grondslagen vordering

3.1 Discriminatie

23. Door de korte termijn dat de klachtencommissie open is geweest, mist juist een groot deel van de zwakste personen met het ergste trauma, die daar nog niet over kunnen spreken, de boot. Het aanbrengen van een kunstmatige scheiding hierin door de meldingen en daarmee de klachten slechts tot 1 juli 2014 in behandeling te nemen is, zeker nu de groep gedupeerden voor een groot deel vrouwelijke slachtoffers betreft, discriminatoir en daarmee onrechtmatig.

3.2 Verschil tussen mannen en vrouwelijke slachtoffers

24. Iedereen verwerkt trauma's op een andere manier. Bekend is dat vrouwen en mannen hierin erg verschillen⁹. Mannen stellen zich strijdbaar op en bij het gros is de primaire reactie: doen. Bij vrouwen ligt dit anders. Zij denken eerst aan de gevolgen voor hun gezin. Immers, het indienen van een klacht, houdt in een verbreking van het zwijgen. Voor velen geldt de angst voor de reacties van en gevolgen voor echtgenoten en (klein)kinderen. Het VPKK heeft hier herhaaldelijk op gewezen. De BC en de KNR hebben dit echter zonder inhoudelijke reactie naast zich neergelegd.
25. Derhalve wordt een onderscheid gemaakt tussen de snelle beslissers die mentaal in staat zijn om zich te melden en de mensen die meer tijd nodig hebben omdat zij het hen aangedane leed nog niet onder ogen kunnen zien ofwel de naam van hun pleger nog niet kunnen herinneren dan wel achterhalen. Deze laatste groep bevat veel vrouwen, waardoor deze feitelijk worden gediscrimineerd.
26. Eiseressen doen dan ook een beroep op het gelijkheidsbeginsel, ofwel het verbod op discriminatie zoals verwoord in onder meer artikel 4 van de Grondwet, artikel 26 van het BUPO artikel 14 jo. 13 & het 12^e protocol van het EVRM.
27. Nu de sluiting van de Klachtencommissie en de wijze waarop dit plaatsvindt als indirecte discriminatie van vrouwen dienen te worden beschouwd, levert dit een onrechtmatige daad op in de zin van artikel 6:162 BW. Weliswaar zijn de regels ten aanzien van mannen en vrouwen gelijklopend, desalniettemin zijn vrouwen eerst helemaal niet via de media opgeroepen zich te melden waardoor minder vrouwen zich hebben gemeld en vrouwen verwerken een trauma op andere wijze waar in het geheel geen rekening mee is gehouden.
28. De schade kan beperkt dan wel hersteld worden door de termijn voor het doen van een melding en het indienen van een klaagschrift thans weer open te stellen in het kader van dit Kort Geding voor de duur van de bodemprocedure, zodat eenieder die daar behoefte aan heeft zich kan melden bij de Klachtencommissie.

3.3 Revictimisatie

29. Gedaagden hebben in de media uitlatingen gedaan over erkenning en genoegdoening bij de slachtoffers. Zelfs de Paus heeft zich hier uitdrukkelijk over uitgelaten tijdens zijn ontmoetingen met slachtoffers afgelopen zomer.¹⁰ Deze uitlatingen hebben zowel oude wonden open gereten, als hoop doen opleven over een stukje erkenning. Voor een groot deel van de vrouwelijke slachtoffers geldt echter dat de periode die geboden werd om een klachtmelding¹ te doen dusdanig kort is geweest dat het mentaal niet haalbaar was om daadwerkelijk een melding te doen bij het 'Meldpunt', het 'voorportaal' van de klachtencommissie.
30. In het eindrapport van de 0-meting wordt het voorgaande bevestigd (zie productie 8), pagina 10-11: "De impact van het seksueel misbruik bij de slachtoffers is enorm. (...) Juist omdat het zo lang geleden heeft plaatsgevonden (jaren '50-'60) en men nu op leeftijd is, betekent het vaak een tweede traumatische ervaring om binnen de familie en bij anderen

⁹ O.a. artikel Nicolai in tijdschrift voor psychiatrie: productie 17

¹⁰ <http://www.katholieknieuwsblad.nl/nieuws/item/5954-paus-spreekt-misbruikslachtoffers-vraagt-vergiffenis>

bekend te maken dat men het slachtoffer van seksueel misbruik is geweest. Vaak heeft men dit voor zich gehouden. Of geworsteld met het feit dat men toentertijd niet werd geloofd, ook niet door de eigen familie.(...)

Gezien de emotionele belasting van het nu bekend maken plus het oprakelen van het verleden, is het belangrijk dat erkenning, hulpverlening en genoegdoening – waar mogelijk en gewenst – zonder terughoudendheid plaatsvinden.”

31. Dit maakt dat er bij de vrouwen door toedoen van gedaagden sprake is van revictimisatie met nadelige gevolgen voor veel van de vrouwen. Dit dient te worden opgevat als een onrechtmatige daad jegens de slachtoffers die thans niet meer in de gelegenheid zijn om een klachtmelding te doen, terwijl zij weten dit wel te willen, maar vanwege de voorwaarden waaronder dit diende te geschieden hier nog niet toe in staat zijn geweest.

4. Spoedeisend belang

32. De potentiële groep slachtoffers behelst volgens de commissie Deetman ongeveer 10.000 tot 20.000 mensen. De commissie Deetman heeft tevens gekeken naar het aantal vrouwen dat katholiek onderwijs heeft genoten en intern heeft verbleven. Hieruit blijkt dat in de periode tussen 1945-1970 (volgens grove schatting) ongeveer 2/3 van de meisjes die katholiek voortgezet onderwijs volgden, les gehad heeft van religieuzen (250.000 meisjes). Evenals 40% van de meisjes die katholiek kleuter of lager onderwijs volgden (600.000 meisjes). In 1947 zat naar schatting ruim een kwart van alle katholieke meisjes in Nederland op een school waaraan een internaat verbonden was. Driekwart van de meisjes was intern. In 1970 zat nog 7% van de katholieke meisjes op een school met internaat, waarvan een kwart intern was.¹¹ De grootste groep van de vrouwelijke slachtoffers heeft dus inmiddels een hoge leeftijd bereikt.
33. Met de datum van 1 juli 2014 in zicht hebben eiseressen na herhaaldelijk verzocht te hebben om overleg met gedaagden zich ten einde raad gewend tot hun advocaat om te bezien of deze in gesprek kon raken met gedaagden. Gedaagden wezen ook dit aanbod tot overleg van de hand. Nu is 1 juli 2014 gepasseerd en is het reeds onmogelijk voor slachtoffers om een klachtmelding te doen. De klachtencommissie neemt nog tot 1 oktober 2014 klaagschriften in behandeling van reeds gedane klachtmeldingen. De commissie en de daarbij behorende uitvoerende personen zijn thans dus nog operationeel. Klaagsters zijn bang dat indien de klachtencommissie niet snel weer wordt open gesteld, het bijzonder moeilijk zal worden om de klachtencommissie weer operationeel te laten worden.
34. Daarnaast geldt zoals gezegd dat een groot deel van de achterban van het VPKK op hoge leeftijd is. Indien de klachtencommissie niet snel weer geopend wordt is de kans reëel dat de betrokkenen komen te overlijden voordat zij een klacht konden indienen.

5. Standpunt gedaagden

De voorzitters van de BC en KNR hebben schriftelijk laten weten dat de reden voor de sluitingsdatum van 1 juli 2014 voor het indienen van klachten driedelig is:

- a. Het aantal klachten wegens seksueel misbruik in verjaarde zaken en tegen overleden aangeklaagden is gestaag minder geworden;
- b. Ook andere landen kennen een einddatum en ook in de regelingen van de overheid n.a.v. het rapport van de commissie-Samson is een einddatum gesteld;
- c. Het rapport van de 0-meting dat werd opgesteld op verzoek van de voorzitters van de BC, KNR en KLOKK en dat ook het VPKK werd toegestuurd, geeft bovendien aan dat het niet hebben van een einddatum voor slachtoffers die geen klacht in willen dienen, een steeds grotere emotionele last kan opleveren.

¹¹ Zie productie 14 (pagina 46, 285, 287 en 288 van het vervolgonderzoek)

6. Weerlegging standpunt gedaagden

- A. Dit onderdeel van het verweer is op te splitsen in twee onderdelen: de stelling dat de aantallen zouden zijn afgenomen en de gestelde verjaringstermijn.

Ten aanzien van eerstgenoemde argument, weerleggen de cijfers deze stelling. In het begin was sprake van een gestage toename. Vervolgens is het aantal klachten wat afgenomen, echter daarna is het weer toegenomen. Nadat het VPKK op maandag 30 juni 2014 nog een dringende oproep heeft gedaan aan de achterban om zich zekerheidshalve toch te melden, zijn er die avond 60 meldingen binnengekomen bij het Meldpunt. Dit bevestigt het beeld dat er potentieel nog veel slachtoffers zijn die zich willen melden, maar hiertoe nog niet in staat zijn. Daarnaast is het aantal klachten door vrouwelijke slachtoffers na maart 2013 gestegen en maakt een significant deel uit van het totaal. Bovendien rechtvaardigt de instroom van meldingen en klachten het bestaan van de klachtencommissie.

Ten aanzien van de verjaringstermijn stellen eiseressen zich op het standpunt dat er sprake is van rechtsverwerking door de bewuste geheimhouding van het misbruik.

Een van de conclusies van de rapporten van Deetman is dat het misbruik binnen de RKK reeds decennia bekend is geweest, maar opzettelijk geheim werd gehouden.

Gedaagden voeren kort gezegd aan dat zij een zeer bijzondere geste gedaan zouden hebben door ondanks het feit dat de misbruik zaken inmiddels zowel civiel- als strafrechtelijk zouden zijn verjaard, zij toch klachten in behandeling hebben genomen.

De RKK heeft er tot het recente verleden alles aan gedaan om ervoor te zorgen dat het misbruik geheim werd gehouden. Niet alleen de rapporten van Deetman bevestigen dit, ook de verhalen die bekend zijn bij het VPKK tonen dit aan. Eiseressen stellen zich dan ook op het standpunt dat gedaagden zo bezien hun recht op het inroepen van in ieder geval de civiele verjaringstermijn verwerkt hebben. De Hoge Raad heeft beslist, indien de benadeelde haar vordering niet kan instellen door omstandigheden die aan de schuldenaar moeten worden toegerekend, het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat de schuldenaar zich erop zou mogen beroepen dat de vijfjarige verjaringstermijn is aangevangen op het zojuist bedoelde tijdstip. De korte verjaringstermijn gaat dan pas in wanneer die omstandigheden niet langer verhinderen dat de vordering kan worden ingesteld.¹² In dit geval is het redelijk te stellen dat er door geheimhouding door de RKK sprake van een dergelijke situatie. De termijn zou op grond van redelijkheid en billijkheid in ieder geval tot vijf jaar na opening van de Klachtencommissie in november 2011 moeten lopen.

Eigener beweging verjaringstermijn terzijde geschoven

Gedaagden hebben met het mogelijk maken van een aanvraag de civiele termijnen opzij gezet. Zij erkennen als het ware dat er voor deze schrijvende gevallen geen verjaring dient te zijn. Voor de groep die zich nog niet heeft kunnen melden, creëren zij nu wederom een termijn. Wat eiseressen betreft is dit een verweer dat gedaagden hadden kunnen inroepen voor het openen van de Klachtencommissie. Dit is echter niet een verweer waarop al naar gelang het uitkomt een beroep kan worden gedaan.

Daarnaast stellen eiseressen dat, nu er na jaren geheimhouding door de RKK in 2011 de Klachtencommissie werd geopend en daarmee aansprakelijkheid werd erkend – hetgeen zowel op nationaal als internationaal niveau door de RKK werd uitgesproken – er op grond van redelijkheid en billijkheid in 2011 een nieuwe verjaringstermijn is aangevangen dan wel dat op die grond een beroep op verjaring onaanvaardbaar is. Daarbij nemen de eiseressen de bijzondere maatschappelijke positie van de RKK in de samenleving in ogenschouw alsmede het advies van de commissie Lindenbergh inhoudende dat bij toepassing van de door haar voorgestelde regeling geen beroep wordt gedaan op verjaring (productie 9).

¹² O.a. ECLI:NL:HR:2003:AL8168, 31-10-2003

Immers, hoe kan een slachtoffer zich melden indien deze lang in de waan is gelaten dat dit niet mogelijk was (of niet mocht) en niet op de hoogte is van de hernieuwde mogelijkheid om zich te melden? Hierbij dient de datum waarop de openstelling van de Klachtencommissie gestart is als erkenningsinstituut, wat eiseressen betreft gezien te worden als een hernieuwde verjaringstermijn, die nog niet op 1 juli 2014 is geëindigd.

Aangezien verjaring niet aan de orde is en de RKK zelf de regeling heeft geopend, zou om deze reden de vordering van eiseressen voor toewijzing gereed moeten liggen.

- B. Het is op zich juist dat andere landen ook een sluitingsdatum kennen. In de meeste landen is het misbruik door de RKK echter niet zo lang verborgen gehouden als in Nederland, dat een van de laatste landen was waar het misbruik aan het licht kwam. Bovendien zijn de klachtencommissies in die andere landen langer open geweest dan in Nederland het geval is. In Ierland bijvoorbeeld heeft deze periode langer dan 10 jaar geduurd.¹³
- C. Over het standpunt sub C merken eiseressen op, dat dit een selectieve weergave van het advies uit de 0-meting is. Er wordt inderdaad gesproken over een einddatum, maar niet dat deze op zeer korte termijn diende te komen te liggen. Daarnaast was het advies om zeer transparant en tijdig te communiceren hierover.

Het persbericht dat op de website van gedaagden werd geplaatst geeft weer dat er slechts heel selectief naar het advies in de nulmeting werd geluisterd door gedaagden.

7. Bewijsaan draagplicht en bewijsaanbod

Eiseres c.s. biedt de volgende bewijzen aan ter staving van het voorgaande:

- Productie 1: Statutaire gegevens van de BC
- Productie 2: Statutaire gegevens van de KNR
- Productie 3: Procedure Klachtencommissie 5 oktober 2011
- Productie 4: Statuten Stichting Beheer en Toezicht
- Productie 5: Brief minister Opstelten aan de Tweede Kamer d.d. 13 februari 2012
- Productie 6: Statuten van het VPKK
- Productie 7: Commentaar van de voorzitter van het VPKK op het vervolgonderzoek van de Commissie Deetman
- Productie 8: Eindrapport van de 0-meting
- Productie 9: Adviesrapportage van de Commissie Lindenbergh
- Productie 10: Samenvatting van het eindrapport van de Commissie Deetman
- Productie 11: Aanbevelingen en bevindingen uit het vervolgonderzoek van de Commissie Deetman
- Productie 12: Publieke oproep voor vrouwen om zich te melden d.d. 22 mei 2012
- Productie 13: Nieuwsbericht BNR nieuwsradio
- Productie 14: Vervolgonderzoek commissie Deetman, pagina's 46, 285, 287 en 288
- Productie 15: NRC nieuwsbericht met reactie voorzitter van Klokk over de sluiting per 1 juli 2014
- Productie 16: NRC nieuwsbericht over schadevergoedingen andere landen

Voor zover gedaagde c.s. stellingen van eiseres betwist en de rechtbank van oordeel is dat de bewijslast ter zake op eiseres rust, biedt eiseres aan ook die stellingen te bewijzen

¹³ Als productie 16 wordt een NRC artikel overgelegd over de schadevergoedingen in andere landen

REDENEN WAAROM:

Eiseres c.s. u, Edelachtbare Voorzieningenrechter van de rechtbank Midden-Nederland, locatie Utrecht, bij vonnis voor zover wettelijk en uitvoerbaar bij voorraad verzoekt:

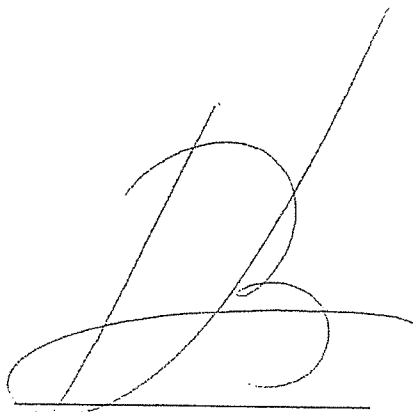
Primair

- I. Gedaagde c.s. te gebieden om het melden en het indienen van klachten inzake seksueel misbruik tegen aangeklaagden die zijn overleden en klachten betreffende seksueel misbruik dat volgens gedaagde c.s. verjaard zou zijn, (wederom) mogelijk te maken door opheffing van de sluitingstermijn van 1 juli 2014. Met als doel dat ook de na 1 juli 2014 ingediende en de nog in te dienen meldingen en klaagschriften van slachtoffers in behandeling worden genomen waarbij de klachtenprocedure van 5 oktober 2011 wordt gevolgd.
- II. Gedaagde c.s. te veroordelen om het onder I. gevorderde binnen 7 dagen of een andere door u in goede justitie te bepalen termijn te bewerkstelligen;
- III. Gedaagde c.s. hoofdelijk te veroordelen om de kosten van dit geding te voldoen binnen zeven dagen na het wijzen van het vonnis.

Subsidiair

- V. Slechts voor het geval u het onder I. gevorderde niet toewijst, verzoekt eiseres c.s. dat u gedaagde c.s. gebiedt een door u in goede justitie te bepalen nieuwe termijn in werking te laten treden. Waardoor het melden en het indienen van klachten inzake seksueel misbruik tegen aangeklaagden die zijn overleden en klachten betreffende seksueel misbruik dat volgens gedaagde c.s. verjaard zou zijn mogelijk wordt gemaakt, waarbij de klachtenprocedure van 5 oktober 2011 wordt gevolgd.

De kosten dezes zijn:

Eiser kan op grond van de wet op de Omzetbelasting 1968 de hem / haar in rekening gebrachte omzetbelasting niet verrekenen, derhalve verklaart ondergetekende opgemelde kosten te hebben verhoogd met een percentage gelijk aan het percentage genoemd in bovengenoemde wet.